

17th December 1954] [Sri V. Gopala Gounder]

Hon. Minister knows about it. But I want to draw particular attention of the Government to one important matter. With regard to the supply of electricity in the South Arcot district, the Government are charging one rate and the South Arcot Electric Distribution Company are charging another rate. For instance, the South Arcot Electric Distribution Company is charging five annas and nine pies for a unit whereas even the Government are charging only four annas and three pies."

MR. SPEAKER :—" How does that matter come in here? "

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Sir, I wanted to take this opportunity to invite the attention of the Hon. Minister to it."

MR. SPEAKER :—" This is not the opportunity."

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—" This Bill relates to the supply of electricity."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Mr. Speaker, Sir, as regards the suggestion of the hon. Member Sri Palaniyandi that we should try to do something about cement, we have just now excluded the control on cement from the purview of this Bill. But if any representation is to be made in respect of this matter, let the hon. Member put it in writing and I shall forward the same to the Government of India or the proper authorities who will have to deal with the matter. With regard to the point raised by the hon. Deputy Leader of the Opposition, I entirely agree with him and I shall devote my full attention to it. As regards the point raised by the hon. Member Sri Gopala Gounder, as pointed out by the Chair, this is not the opportunity to discuss it and I have nothing more to add to it. With these observations, I request that the Bill be passed into law."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954 be passed into law.' "

The motion was carried and the Bill was passed into law.

(4) THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (TEMPORARY RELIEF)
AMENDMENT BILL, 1954.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill *, 1954, and move—

' That the Bill be taken into consideration at once.'

Sir, the only object of this Bill is to extend the life of the present Act to the end of the month of February 1955. As it is, the present

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th December 1954]

Act will be in force till the 5th February 1955. Even yesterday, when a non-official Bill on the same subject was debated upon, the discussion ranged on all aspects of the matter. Therefore, it will not be necessary to go into the details now as we are going to extend it only till the end of February. When a comprehensive Bill comes before this House, hon. Members will have ample opportunities to express their views on it. With these words, I commend this Bill to the acceptance of the House."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, be taken into consideration at once.'

In this connection, I must tell the House that for the whole of yesterday the House had full opportunity to discuss the non-official Bill on the same subject and it will be merely a repetition of what hon. Members said yesterday if we have a full discussion to-day also."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று இந்தப் பிரச்சனை மீது விவாதம் நடந்திருக்கிறதென்பதை உணர்ந்துதான் நான் சில விஷயங்களைப் பேச விரும்புகிறேன். அனேகமாக அங்கத்தினர்கள் பேசக்கூடிய காலத்தில் ஏற்கெனவே சொன்ன கருத்துக்களை மீண்டும் குறிப்பிடவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. மற்ற சில கருத்துக்கள் இருக்கக்கூடிய சில அங்கத்தினர்கள் பேச விரும்பலாம். அவர்களுக்கு மட்டும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து நிமிஷம் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று சபை ஒரு மணிக்குக் கலையவேண்டும். ஆகவே திரும்பவும் இடைவேளைக்குப் பிறகு சபை மூன்று மணிக்குக் கூடும்போது மேற்கொண்டு இந்த மசோதாவின் மீது விவாதத்தையும் வோட்டெடுப்பையும் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—" பிற்பகல் மூன்று மணிக்கு சபை கூடிய பிறகு அரை மணி நேரம் விவாதத்தை வைத்துக்கொண்டு அதற்குமேல் வோட்டெடுப்பு தேவையானால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If it is the intention to have a division at 3 o'clock, it is better to have it at 1 o'clock because it takes some time for hon. Members to return after lunch-break. We can carry on the discussion till 1 o'clock when we can have the division."

MR. SPEAKER :—" I do not want to stand in the way of religious people offering prayers at 1 o'clock. We can have it at five minutes past 1 o'clock."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஒரு மணிக்குள்ளே முடியுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. பொது விவாதத்தை அரை மணி நேரத்தில் முடித்துக்கொண்டாலும் இந்தப் பிரேரணையின் மேல் 'டிவிஷன்' கேட்கலாம். இந்த மசோதாவின் ஷரத்துவாரிப் பரிசீலனையின்போது ஒரு ஷரத்திலே மட்டும் நாங்கள் 'டிவிஷன்' கேட்கிறோம். ஆகவே, இடைவேளைக்குப் பிறகு விவாதத்தைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய யோசனையாகும்."

17th December 1954]

MR. SPEAKER :—“ Then shall we take it up at the third reading stage, when the motion ‘ that the Bill be passed into law ’ is moved.”

*** SRI M. KALYANASUNDRAM :—**“ Sir, if we call for a division after the motion ‘ that the Bill be passed into law ’ has been moved, it will mean that we are opposing the extension of the present Act, which is the object of this Bill. That is our difficulty.”

MR. SPEAKER :—“ Then, when does the hon. Member want a division? ”

*** SRI M. KALYANASUNDRAM :—**“ Let us continue the discussion till 1 o'clock when the House will adjourn for lunch. Resuming after lunch at 3 p.m. we shall take up clause by clause consideration of the Bill when we will have ample time to discuss. We will put one of the clauses to vote by division.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member wants division for one clause only.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ After all the discussion on the Bill will not be much as we have had a full discussion on the same subject the whole of yesterday. Whatever a few hon. Members may have still to say they may do so now and the amendments may also be formally moved so as to complete the discussion by 1 o'clock. I am saying this subject to what the hon. Deputy Leader of the Opposition says in the matter.”

*** SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—**“ It may be, from the point of view of the Government, that full discussion had already taken place. But from our point of view, hon. Members who have got fresh points to say, have not expressed their views. It is better to have the discussion till 1 o'clock and the Hon. Minister can reply at 3 p.m.

*** SRI M. KALYANASUNDRAM :—**“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் நம்முடைய ராஜ்யம் பூராவிலுமே ஜனங்கள் கவனத்தின்முன் இருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாகும். இதைப்பற்றி இருவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும் கடன் ஒத்திவைப்பு அவசியம் இல்லை; கடன்காரர் பொறுப்பு அதிகரிக்க அதிகரிக்க நிச்சயமில்லாத தன்மை ஏற்படுகிறது என்று குறை கூறுகிறவர்களும் இருக்கலாம். அல்லது இதற்கு மாற்றாக விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கும்போது, இதை நீடித்து வைப்பதில் அர்த்தம் இல்லை என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு குறை கூறுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். கடன் கொடுத்திருக்கக்கூடிய லேவாதேவிக்காரர்கள் கடன் வசூல் செய்ய முடியவில்லை என்ற கெட்ட எண்ணத்தோடு இதை ஒத்திவைக்கவே கூடாது என்று எதிர்க்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். எதிர்ப்பவர்களில் இரு தரப்பானவர்களும் இருக்கிறார்கள். எதிர்ப்புகளை ஆலோசனை செய்து சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

[Sri M. Kalyanasundram] [17th December 1954]

“மார்ச் மாதம் 1-ந் தேதி வரைக்கும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு சர்க்கார் அதிகாரம் கோருகிறார்கள். உண்டியாக சர்க்கார் நல்லதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விவசாயிகளுடைய கடன் பளுவைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களானால் அது நாம் ஆலோசிக்கவேண்டிய விஷயந்தான். அத்தகைய சட்டம் கொண்டுவரப்படுமானால் அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அத்தகைய சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் எங்களுடைய நோக்கமும் ஆகும்.

“ஒரு மாத காலத்திற்கு மட்டும் நீடிப்பதற்கு இந்த அதிகாரத்தை அவர்கள் கேட்கக்கூடிய சமயத்தில் எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சனையில் விரிவான சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும் சமயத்தில், பிப்ரவரி மாதம் முதல் வாரத்தில் சட்டசபை முன்பு கொண்டுவரும்போது, ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு ஆலோசனை செய்யவேண்டுமானால் அப் பொழுது போதிய அவகாசம் இல்லை என்கிற நெருக்கடி ஏற்படும். நிர்ப்பந்தத்தில் அவசர முடிவுகள் எடுக்க நேரிடும் என்பதனால் ஒரு வருஷ காலத்திற்கு இதை நீடித்துவிடவேண்டும்.

12-40
p.m.

“காலவரையின்றி மூன்று நான்கு வருஷங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டும் நீடித்துக் கொடுத்தால் பிப்ரவரி மாதம் விவசாய கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை கொண்டுவந்து அதை நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவிற்குவர சௌகரியமாக இருக்கும். அப்படி பிப்ரவரி மாதம் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விட்டால் இந்தச் சட்டம் உடனே ரத்தாகி விடும். ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்காவிட்டால் பிப்ரவரி மாதத்திற்குள் இன்னொரு சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற முடியாமல் போனாலும் போகலாம்; அவகாசம் போதவில்லை என்றும் சொல்லலாம். ஆகையால்தான் இன்னும் ஒரு வருஷம் இச்சட்டத்தை நீடித்து சாவகாசமாக மற்றொரு சட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறேன். மற்றொரு சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து அதைத் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்வதற்கு அவகாசம் ஏற்படும்.

“சர்க்கார் தீவிரமாக யோசனை செய்து விரிவான ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போவதற்கும் அதன் பிறகு இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்யப்போவதற்கும் நான் பாராட்டுகிறேன். இன்று நாட்டிலிருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுடைய கடன் சுமை எப்படியாவது குறைய வேண்டும். அதற்காக பெரிய கிளர்ச்சிகளும் மகாநாடுகளும் கூட்டி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி வருகின்றார்கள். விவசாயிகளில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒரு பக்கத்தில் இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்பதை வரவேற்பார்கள். இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விட்டால் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களும் லேவா தேவிக்காரர்களும், கொடுத்த கடனை வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய நிர்ப்பந்த முறைகளைக் கையாளுவார்கள். அந்த மாதிரியான நிலைமையை ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது என்கிற யோசனையை நான் சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் சர்க்கார் அபாயகரமான ஒரு தர்ம சங்கடமான நிலையிலிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விடுகிறோம் என்றாலும் அல்லது வாய்தாக்கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் பின்னாடி ஏதோ ஒரு பயங்கரமான சட்டம் வரப்போகிறதோ என்ற பயம் விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கிறது. ரத்து செய்து விட்டால் லேவாதேவிக்காரர்களும் பெரிய நிலப்பிரபுக்களும் கடனை வசூல் செய்வதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பார்களே என்று விவசாயிகள் பயங்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருகிறேன்.

“சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது ஏழை விவசாயிகளும் குத்தகைக்காரர்களும் தாங்கள் வாங்கிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. ரூ. 150 அல்லது ரூ. 200 க்கு உட்பட்ட வரையில் ‘வாய்தா செலுத்தும் நிலச்சுவாந்தார்கள் உட்பட ஏழை விவசாயிகள் இப்பொழுது

17th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

இருக்கக்கூடிய கடனை கோர்ட்டு மூலமாகக் கட்டாயப்படுத்தி வசூலிப்பதற்கு பிற்பட்டு வரும் சட்டம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அந்த அடிப்படையை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் விவசாயிகள் நன்மை அடைய முடியாது. அவர்களுக்கு நாம் நன்மை செய்யவும் முடியாது. ஒரு பகுதி தொகையை செலுத்தி விட்டால் மிச்சத் தொகைக்கு நாம் ஒத்திவைப்பு கொடுக்கிறோம் என்று கொண்டு வந்தால் அதனாலும் கொஞ்சம் நன்மை ஏற்படலாம். அனுமதித்துள்ள தொகையை வசூலிப்பதற்கு கோர்ட்டு மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றால் விவசாயிகள் கட்டாயம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஏழை விவசாயிகளுடைய கடனை வசூலிப்பதற்கு கோர்ட்டு மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை சட்டத்தில் புகுத்தக் கூடாது. அதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“மேலும் கடன் தொகையானது உண்மையாகக் கொடுக்கப்பட்டவரை என்பதையும் அது நேர்மையாக வாங்கப்பட்டதா என்பதையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக இப்பொழுது நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர்களுடைய கடன் எப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அவர்கள் வாங்கிய பணத்தை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது 5½ சத விழுத்திற்கு மேல் வட்டி கொடுக்கக்கூடாது என்று இருப்பதால் கோர்ட்டுக்குப் போனாலும் அதற்கு அதிகமாக வட்டி கொடுக்க மாட்டார்கள் என்பதற்காக முன் கூட்டியே விவசாயிகளிடமும் குத்தகைக்காரர்களிடமும் அதிகப்படியாக எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கடனை பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விவசாய தாலுகாக்களிலும் இதற்கு வேண்டிய ஒரு சமரச் போர்டையோ அல்லது விவசாயக் கோர்ட்டையோ ஏற்படுத்தி இதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். 1939-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட கடன் தொகைக்கு குறைந்தது என்ன வட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் எது நியாயமான வட்டி என்றும் பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தகுந்தாற் போல் தீர்ப்புக் கொடுக்க அதில் இடம் இருக்க வேண்டும். அந்த மாதிரியான அதிகாரத்தை அந்த சட்டத்தில் புகுத்த வேண்டுமென்ற யோசனையையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். உபரியான தொகைக்கு தீர்ப்புக் கொடுக்க இடம் கொடுக்கக்கூடாது. விவசாயிகளிடமிருந்து கடனை வசூல் செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்த விவசாயி தன்னுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய செலவு போக அதாவது அவனுடைய வருமானத்திலிருந்து தன்னுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய செலவு போக மிச்சமிருக்கும் பணத்தைத்தான் அவர்கள் வசூலிக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலே அந்தச் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும். வீணாகப் போருள்களை ஜபிதி செய்து கொண்டு போய் விட்டால் விவசாயி தொடர்ந்து தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு முடியாது. அடுத்த வருஷம் தன்னுடைய விவசாயத்தை நடத்துவதற்கு அவனுக்கு இடையூறு ஏற்படுவிரும். அதன்படி சட்டத்தில் இடம் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே இவையையெல்லாம் பரிசீலிப்பதற்கு அந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இவையையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அதனால் ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியும் இந்தச் சபையின் கமிட்டியாக இருக்க வேண்டும். கட்சி விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத சகல கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அதன்மேல் அந்தக் கமிட்டி ஜில்லா ஜில்லாவாக சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையை பரிசீலனை செய்து, தங்களுடைய யோசனைகளுடன் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கவேண்டும். அந்த அறிக்கையின் மீது சர்க்கார் ஒரு நியாயமான சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அதன்மேல் சர்க்கார் இயற்றும் சட்டங்களில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். சட்டத்தை நீடித்துக்கொண்டே போனால் அடுத்த வருஷம் என்ன வருமோ என்ற சந்தேகத்திலேயே விவசாயிகள் இருந்து வருவார்கள். அதனால் விவசாயிகளிடத்தில் பலத்த சந்தேகம் ஏற்படுவது சகஜம். இவ்விதம் விவசாயிகள் சந்தேகப்படும் நிலைமையில் இருந்தால் அது எங்கள் பேரில்

[Sri M. Kalyanasundram] [17th December 1954]

குற்றம் இல்லை. சர்க்காருடைய நடவடிக்கைதான் அதற்குக் காரணம் என்பதை நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சபையின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை நியமித்து மாகாணம் பூராவும் அது சென்று பரிசீலனை செய்து விவசாயிகளுடைய நிலைமையை அறிந்து அதன் பிறகு ஒரு அறிக்கையை சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டும். அந்த யோசனையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி ஒரு சட்டம் இயற்றினால் அதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள். ஆகவே இவைகளை யெல்லாம் கவனித்து இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு இந்த மசோதாவை ஒத்தி வைத்துவிட்டு அதற்குள் வேறொரு மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவாவிட்டால் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி இந்த மசோதாவை ஷரத்து வாரியாகப் பரிசீலிக்கும்போது தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன் என்பதோடு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

12-50 SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, the
p.m. Government are fully aware that this Moratorium Act was enacted last February to be in force for a period of one year only and, therefore, they ought to have brought forward a comprehensive Bill before the expiry of this Act. The action of the Government in having brought forward this Bill to extend the period of operation of the Act for a short period, i.e., till the end of February 1955 justifies the remark made by the Deputy Leader of the Opposition that their (Government's) action shows bankruptcy of ideas and plans. The fact that the Government want to extend the period of operation of the Act for a period of about one month only shows that they intend to bring forward a comprehensive Bill next February and rush it through in indecent haste as they are now doing with the Dramatic Performances Bill, 1954. The Bill which the Government are going to bring in must necessarily be a comprehensive measure, must be in force for a few years and must afford real benefit to real agriculturists. Such a Bill may have to be referred to a Select Committee. Unless the Government want to rush the Bill through, it will not be possible for them to pass it before the end of February. The Government should try to publish the Bill before the end of December. They should not ask for the extension of the Act only for a short period, till the end of February, but they should ask for a little longer period, till the end of May.”

89 * SRI T. ANANTA PAI :—“ Mr Speaker, Sir, I rise to support the motion of the Government that the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 which seeks to extend the period of operation of the original Act for a short period i.e., till the end of February 1955, be taken into consideration at once.

“ Sir, you will recollect that when the Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill was introduced in this House last time, the Members were assured that the measure would be in existence for a period of one year only. Taking into consideration the near-famine conditions and drought in certain parts of the State and the fact of many of the creditors' rushing to the Courts against agriculturists and making them unnecessarily spend money over court-costs,

17th December 1954] [Sri T. Ananta Pai]

it was thought that some sort of relief should be granted to agriculturists. It is a matter of commonsense that if we provide for the postponement of the recovery of debts from agriculturists for a period of one year, naturally at the expiry of that period, those people who are not able to pay will be anxious that they should be given further time for repayment and those people who are creditors will be anxious that no further extension should be given. Thus, there will be two points of view and these are being pressed forward on the floor of the House. Naturally, at the expiry of this period of one year, creditors will rush to the courts to file suits against debtors and from the point of view of statistics, a number of suits will be registered. It can be shown from these facts that the creditors are in undue haste or have been absolutely wrong in trying to recover their dues. At the same time, the apprehension felt by the debtors is genuine. I am glad that the Government have appreciated the point of view that this Act is intended to benefit the actual tillers of the soil and should not be taken as a cloak by others to break all their contractual obligations. I am glad that the Government want sufficient time till the end of February to consider all points of view. I am sure that between now and the date of the expiry of the measure the Government have got sufficient time to take into consideration all the various representations that have been made not only on the floor of this House but also through the Press, and I am also sure that the provisions that are going to be incorporated in the new measure will be such as will help those people whom they intend to help.

Sir, when the Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act was considered last time, the Government exempted themselves as well as the co-operative societies from the provisions of that Act and chose to interfere with the normal credit machinery. It is presumed that it is easy for an agriculturist to get loans. Speaking from a banker's point of view, I can say that banks advance money only on security. Those agriculturists who do not own lands will have to pledge their jewellery if they want to raise loans. The Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act does not help them in any way to get loans. If those people are not able to pay their dues to the banks, there is no question of any bank going to a court of law because they can recover their dues by auctioning the jewels. It is not this type of credit machinery that is tampered with. The Government ought to come forward with an alternative machinery for providing credit in such cases. The Government say that debts due to Government and the co-operative societies must be paid whatever the circumstances be. If the agriculturists are in difficulties, there is no point in asking them to pay their dues to the Government or to the co-operative societies, because the Government machinery is at present quite inadequate to meet the credit demands of the State. I know where credit is provided the Government insist on certain conditions which it is difficult for any agriculturist to fulfil. If a man wants to borrow, he has to give security and he has to obtain the signature of his landlord. Hon. Members can generally

[Sri T. Ananta Pai] [17th December 1954]

imagine whether any landlord will be willing to put his signature for his tenant's application. The Government will have to consider seriously whether by adopting such measures as this they are not tampering with the credit machinery. If the normal credit machinery is tampered with, the Government should provide an alternative machinery, so that agriculturists may not suffer. There are people who believe that agriculturists have not suffered as a result of this measure. It is true that some of them have been benefited. Suppose we extend the period of operation of this Act for a further period. Then, the normal inclination of the agriculturist is to take advantage of the legislation and postpone the repayment of debts. Instead, it may as well be legislated that all debts be wiped out altogether. If the operation of this Act were to be extended for a period of one more year, the agriculturists will have to pay in addition to the principal, interest for the last year and for this year. Thus, if we go on extending the period of operation of this Act year by year, we will have to go on adding the interest due for each year. The debtor must be impressed that it is not with the idea of wiping out all debts that this legislation has been brought forward but to make it convenient for him to repay his debts. The Government must, first of all, decide what are the types of people who must be benefited under this Act. As it is, people who even possess a patch of garden land want to take shelter under this Act. But this type of people should not be allowed to benefit. Secondly, an alternative machinery should be devised whereby debts can be repaid in a convenient number of instalments so that the normal facilities existing at present may not be tampered with. From the unnatural stand we took last year, we must try to get into a position whereby the debtor-creditor position is re-established."

12-57
p.m.

* SRI K. VINAYAKAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் கடன் நிவாரண மசோதா சென்ற ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டபோது விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காகத்தான் அது கொண்டுவரப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டதான் அப்பொழுது மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுது பேசிய தோழர்களெல்லாம், 'பொங்கலுக்காக விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப் படுகிற வெகுமதி' என்றெல்லாம் புகழ்ந்து பேசினார்கள். ஆனால், அன்று இருந்த நிலைமை இன்று மாறிவிட்டதா என்பதை அரசாங்கத்தாரும் இந்த மசோதா நீடிக்கக்கூடாது என்று சொல்கிற தோழர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

"அப்பொழுது எந்நிலைமையில் இது கொண்டுவரப்பட்டது? நாட்டில் மனம் இல்லாமையால், அதனால் ஏற்பட்டிருந்த பஞ்சத்தினால் விவசாயிகளுக்குக் கடன் பளு அதிகமாகப் போன காரணத்தினால் விவசாயிகளைக் கடன் கொடுத்தவர்கள் வற்புறுத்திக் கடன் வசூல் செய்யக் கூடாது என்ற நோக்கத்தைக் கொண்டதான் அன்றிருந்த அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தது. மசோதாவின் நோக்கமே நல்ல நோக்கம் என்று தான் எதிர்க்கட்சியாரும் அதைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அப்பொழுது இருந்த நிலைமை இன்று மாறியிருக்கிறதா? இந்த ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள் விவசாயிகள் இன்று நல்ல நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்களா? இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கத்தார் சிந்திச்சு வேண்டும். இந்த மசோதா இவியும் நீடிக்கக்கூடாது. விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் இனிமேலும் தேவை இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய தோழர்களும் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

17th December 1954] [Sri K. Vinayakam]

“ இந்த மசோதாவின் காரணமாக விவசாயத்திற்குக் கடன் கொடுத்து வந்தவர்கள் இனி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்றும், இப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கடமான நிலைமையில் விவசாயிகள் கடன் வாங்கி விவசாயத்தில் செவ்வனே ஈடுபடமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்கும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கி அவர்களுடைய கட்சியை எடுத்துச்சொல்வதற்கு வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். குழுக்களின் மூலமாக அவர்கள் தங்களுடைய கட்சியை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கும், அதற்கு விளம்பரம் கிடைப்பதற்கும் வாய்ப்புகள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. ஆனால், உண்மையிலேயே மசோதாவினால் பயனடைகிற விவசாயிகள் தங்களுடைய கருத்துக்களை நாட்டு மக்களுக்கோ அரசாங்கத்திற்கோ எடுத்துச் சொல்வதற்கு தகுந்த வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆகையால், சாதாரண விவசாயி, அதாவது எவன் இந்த மசோதாவினால் பயன் அடைகிறானோ அவன் தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாததால் ஒரு சாராரையை கருத்துத்தான் மக்களுக்குத் தெரிகிறது. இந்த மசோதா நீடிக்கவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு வசதியில்லாமல் விவசாயி இருக்கிறான். விவசாயினுடைய குரல் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குக் கேட்காத காரணத்தினால்தான் இந்த மசோதா இனிமேல் நீடிக்கக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு கருத்து இருக்கிறது. நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது இதுதான். மழை ஓரளவு பெய்தது என்பது வாஸ்தவந்தான். ஆனால், மழை பெய்ததனால் விவசாயிகளுக்கு அதிகமான வருவாய் கிடைத்துவிடவில்லை. அவர்களுடைய நிலைமை உயர்ந்துவிடவில்லை. அவர்கள் பட்ட கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்பு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடவில்லை.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member may continue his speech after lunch.

“The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m.”

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

* SRI K. VINAYAKAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முற்பகலில் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது இந்த மசோதா சென்ற ஆண்டிலே கொண்டுவரப்பட்டதற்கான காரணம் விவசாயிகள் தங்களுடைய கடனைக் கொடுக்கமுடியாததுதான் என்று குறிப்பிட்டேன். ஆனால், இப்பொழுது அவர்களுடைய நிலைமையில் மாறுதல் உண்டாயிருக்கிறதா என்றால் அதிகமான மாறுதல் ஒன்றும் இல்லை. விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குத் தகுந்த வரும்படி வந்திருந்தால் அவர்கள் கடனைக் கொடுத்துவிட்டிருப்பும். ஏதோ ஒரு அளவுக்கு மழை பெய்திருந்தபோதிலும் அதனால் அவர்களுக்கு வருவாய் அதிகரிக்கவில்லை.

“ இந்த மசோதாவினால் ஒரு தொந்தரவும் இருக்கிறது. ‘விவசாயி’ என்ற பெயரில் வசதி உள்ளவர்களும் நிவாரணத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். The definition of the word ‘agriculturist’ in the Act is defective. சென்னையில் அதிகமான பணத்தை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்பவர்களும், வருமான வரி, விற்பனை வரி, வீட்டு வரி ஆகியவைகளை யெல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பெரிய வியாபாரிகளும் ஏதோ தாங்கள் அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் இந்த மசோதாவின் கீழ் நிவாரணம் பெறுகிறார்கள். நேரிடையாக விவசாயம் செய்யாதவர்களும் ‘விவசாயி’ என்ற பெயரில் இந்த மசோதாவினால் பயன் அடைந்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிக்கலும் இருந்து வருகிறது. இந்த மசோதா சென்ற ஆண்டு இந்தச் சபையில் விவாதத்திற்கு வந்தபோது எங்கள் சார்பில்

[Sri K. Vinayakam] [17th December 1954]

இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அன்றிருந்த அரசாங்கம் அதைக் கவனித்தா ரில்லை. குறிப்பிட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் தரவேண்டுமென்ற எண்ணத் தைப் பின்னால் வைத்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார் களையொழிய எழை மக்களுக்குப் பயன்படுகிறது என்று சொல்ல முடி யாது. வக்கீல் தொழிலில் இரு பவர்கள் தங்களுக்குத் தகுந்த அளவு கோர்ட்டில் வேலை இல்லை என்று ஓரளவு எடுத்துரைக்கிறார்கள். எடுத் துரைப்பதற்கு ஓரளவு அர்த்தம் இருந்தாலுங்கூட அவர்களுக்காகவா இந்த மசோதா, அல்லது விவசாயிகளுக்காகவா இந்த மசோதா என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டுமே தவிர, கோர்ட்டில் விபாஜ்யம் நின்றுருக்கிறது என்ற நொண்டிச் சாக்கை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது.

“பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது கடன் கொடுக்க யாரும் முன் வருவது கிடையாது என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. The credit system in the villages is defective. காரணம் அங்கிருக்கும் முதலாளிகள், பணத்தை வைத்துக்கொண்டு வட்டி வியாபாரம் செய்பவர்கள். விவசாயிகளை நம்பி கடன் கொடுக்க இப்பொழுது மறுக்கிறார்கள். ஏனென்றால், விவசாயிகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து உதவி செய்தால் கொடுத்த கடன் என்ன ஆகும், அரசாங்கம் தலையிட்டு என்ன செய்துவிடுமோ, பணம் வருமா வராதா என்றெல்லாம் நினைத்து விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க முன் வருவதில்லை. நாணயமாகத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடும் விவசாயிகளுக்குக்கூட கடன் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கடன் வசதிகளைக் கிராமங் களிலேயே கிடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்துவிட்டால் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய தொல்லைகள் தீர்ந்துவிடும். இதற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சிறிய கமிட்டியை வைத்து அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு யோசனை சொல்லும்படி நியமிப்பது அவ்வளவு நல்லது என்று நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. நாங்கள் கூறுவது என்னவென்றால், பொதுவாக இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களில் சிலரைக்கொண்டு ஒரு கமிட்டியை நிய மித்து அவர்களையே யோசனையை எடுத்துக்கொண்டால் அப்பொழுது அரசாங்கம் நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்வதாக ஒரு நல்ல எண்ணம் மக்களுக்குத் தோன்ற முடியும். அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு நல்லது செய்வதற்கான எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியும்.

“எந்த அளவுக்கு கடன் அவர்கள் கடன்காரர்களுக்குத் தரவேண்டுமோ அதை ஐந்து பாகமாகப் பிரிக்கவேண்டும். முதலையும் ஐந்து பாகமாகப் பிரித்து, வட்டியையும், ஐந்து பாகமாகப் பிரித்து ஐந்து ஆண்டுகளில் கடனைத் திருப்பித் தந்துவிட்டால் கடனை ஒழித்துவிடலாம். கடனை வாங்கியிருந்து திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத அளவு பாதிக்கப்படுகிற விவசாயிகளுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். இப்படிப்பட்ட திருத்தம்மான்று வரவேண்டுமெனியொழிய 1955-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 7-ம் தேதியோடு இந்த மசோதா காலாவதியாகிவிடகிறது, அதற்குள் செய்யவேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து விரிவானதொரு மசோதாவை எங்களால் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஆகையால் பிப்ரவரி மாதம் முடிய இந்த மசோதா நடித்து வரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கோருவது நியாயமா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

“இன்னொரு மசோதா சர்க்காருடைய மும்முரமான கவனத்தில் இப்பொழுது இருந்துவருகிறது. நாடகங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது சம்பந்தமான மசோதாவிற்கு அரசாங்கம் காட்டுகிற அக்கரையை ஏழை மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய இந்த மசோதாவில் காட்டியிருந்தால் நல்லதொரு மசோதாவை, அவசியமான திருத்தங்களோடு கொண்டுவந்திருக்க முடியும். இன்றைக்கு அரசாங்கம் உண்மையான பிரச்சனையை மறைத்து காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் வெலையில்லாமல் வாடுகிறார்கள். மக்களுக்கு வேண்டிய அளவு கடன் கிடை

17th December 1954] [Sri K. Vinayakam]

பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. விவசாயம் குன்றி விவசாயிகள் இன்றைக்குத் தொலைக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி சிந்திக்காமல், *More after the shadow than after the substance* என்ற முறையில் இவர்கள் ஏதோ பயனற்ற ஒரு மசோதாவிலே அதிகமாக ஈடுபடுகிறார்களேயொழிய ஏழை விவசாய மக்களுக்கு உடனடியாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றி கவனித்து அதற்கான மசோதா சம்பந்தமாக அரசாங்கம் கவனிப்பதில்லை. பணம் படைத்திருக்கும் முதலாளிகளிடமிருந்து கடன் பட்ட ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்ற முறையில் சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதைவிட்டு சிறு சிறு மசோதாவிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தகிறார்கள். ஆகையால், அரசாங்கத்திற்கு எதிர்க் கட்சி சொல்ல வேண்டிய கடமை என்னவென்றால், இந்த மசோதாவை பிப்ரவரி மாதக் கடைசி வரையில் நீடிப்பதைவிட இன்னும் ஒரு ஆண்டு நீடிக்க வேண்டும். இந்த அவகாசத்திற்குள் தேவையான எல்லா அம்சங்களும் பொருந்திய விரிவான தொகு மசோதா (Comprehensive Bill) தயாரித்து இந்த ஒரு ஆண்டு முடிவதற்குள் சட்டசபை முன் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே சாதகமான முறையில் அந்த மசோதா தயாரிக்கப்படவேண்டும். போலி விவசாயிகளைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். (capitalists who are absentee landlords, விவசாயத்திலேயே ஈடுபடாமல் ஒன்று அல்லதுஅரை ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு வியாபாரத்திலேயே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொய் பெரிய முதலாளிகள் 'விவசாயி' என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டு சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கென ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவிலை சலுகையை அடைந்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நவாரணம் அவசியமில்லை. அவர்களை யெல்லாம் *agriculturist* என்ற definition வருந்து நீக்கிவிட வேண்டும். உண்மையாகவே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் விவசாயத்தையே நம்பியிருப்பவர்களுக்கும்தான் இந்தச் சலுகை இருக்க வேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்குக் கீழே நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு மட்டும் இந்த நவாரணம் கொடுப்பது போதுமானது. ஆகவே, இந்த முறையில் திருத்தங்களைச் செய்து, நல்லதொரு மசோதாவை நான் குறிப்பிட்ட ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக அரசாங்கம் கொண்டுவர முயற்சிக்குமானால் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து அவர்களுக்குப் பெருத்த ஆதரவு கிடைக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதா நீடித்து இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Mr. Speaker, Sir, I support this measure. Yesterday, a private member's bill was debated in *extenso* and the Hon. Minister in his reply stated clearly that the Government was contemplating to bring in a separate piece of legislation after studying the working of the Act and rectifying all the defects that might be found in the working of the Act, and he put it very effectively and cogently."

3.10
p.m.

(The hon. Member was attempting to read an item of news from a daily paper.)

SRI K. VINAYAKAM :—" On a point of order, Sir. Is it proper to read a newspaper report in the House? "

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I am quoting only one or two sentences, Sir."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member need not read it at length."

[17th December 1954]

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I am quoting only one or two sentences. I cannot read a newspaper while speaking, but I can quote newspaper extracts, and I think I am in order.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The hon. Member is questioning your ruling, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ No, he is not questioning it. He is just explaining.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ The Hon. Minister said : ‘ I may tell the House that the existing Act was passed as a sort of special remedy for a special disease under very special and particular circumstances. Such a remedy was of a temporary nature. The working of the Act for almost a year had resulted in very many consequences, divergent and controversial. I agree that the agriculturist gets very little however much he produces. The Government have now published a Bill for extending the existing Act till the end of February.’ The reason that the Hon. Minister advanced yesterday is clearly the one reason for our supporting this measure. As he stated yesterday, there are several defects in the working of the Act. The agriculturists who were sought to be benefited under that Act have not really been benefited. That was because of the defects in the Act. It has been pointed out in the memorandum submitted by the Bar Councils Federation—it was a considered memorandum and it has been published in the papers—and I learn one such memorandum has been sent to the Government also for consideration. It is a considered and detailed memorandum that has been published and the several defects that have been pointed out are worthy of note by the Government.

“ One thing that has happened as a result of the Act is that the *bona fide* agriculturist has not been benefited at all. From my own knowledge of the working of the Act, I can with a certain amount of confidence say that the genuine agriculturist has not been benefited. Rural credit economy is a thing which is on a different footing from what it is in the urban areas. I can authoritatively say that in villages, it is one agriculturist that lends to another agriculturist, an agriculturist who is frugal and who is able to put by something—it is he who is lending and is able to lend on easy terms to his fellow-agriculturist. He does so, so that he may also prosper while helping his fellow-agriculturist. It is not the money-lender, it is not the pawn-broker or any other banker that advances these moneys; it is another agriculturist that gives these facilities to the agriculturist. That is the rural credit system. When the Act was working, it has put a stop to this credit that was in vogue in villages. The agriculturist who was saving something was advancing moneys and giving credit facilities to his fellow-agriculturist and now he has stopped it because he is not in a position to realise what he had advanced according to his own terms and according to the tenor of the document which he had taken from

17th December 1954] [Sri S. Panchaksharam]

the debtor. That is the whole defect of the Act and it is the first and most important defect and this aspect has to be considered by the Government in very great detail and this has to be rectified.

“ Further, the Government has not provided any alternative machinery for helping these ryots when they (agriculturists) were not in a position to get advances from fellow-agriculturists or any other person. Government should have provided alternative credit facilities and for advancing small sums on easy terms to these people. They have not done that and as a result, the people in the villages have not been able even to raise Rs. 10 or 15 for purchasing manure. I can quote one example. I am the president of a co-operative store which is dealing in manures. Two years back, there was such a great demand for ammonium sulphate that as soon as the Store got a consignment, it was disposed of within a few hours. Last year, there was not such a great demand, because the purchasing power of the agriculturists had gone down. Still, somehow or other he managed to muster the necessary money and come to the Store and purchase at least a small quantity of ammonium sulphate. So two years ago, if it took six hours to sell a quantity of 50 bags, last year it took two days; and this year, it took 50 days to dispose of 50 bags of ammonium sulphate. It is all because they were not in a position to raise any amount on credit from anybody. Even the small trinkets and jewels they had were either pledged or sold away. The Act has not given them any relief. Whatever credit remained with an agriculturist was his own personal security, and that was stepped by this Act. Therefore, this year, he was not able to purchase any manure at all for his agricultural operations. That is the position today to which the agriculturists have been reduced.

“ Sir, this Act was a thing which was contemplated by Rajaji when he was in office last year. It was an obsession with him that the agriculturists should be helped and he thought the agriculturists really deserved some relief. Therefore, in 1937, he sought to bring relief to them by promulgating a moratorium and save them from harassment by their creditors. The opposition to that was so great and so powerful that he had to drop it. But he conceived another idea of giving relief to them and that resulted in the Agriculturists' Debt Relief Act of 1938. What was the effect of that Act? The Act was contemplated in all seriousness to benefit the indebted agriculturists but it did not really help them. The two sections of the Act, namely, sections 8 and 9, have come for a good deal of comment and a number of decisions on them have been given by the High Court. Two High Court Judges were appointed to go into those cases and they were the 'Legal Pandits of the Agriculturists.' They sat for three or four years continuously and they have been going on deciding questions of law and interpretation of sections 8 and 9. They said that the Act was ill-conceived and that under the present provisions of sections 8 and 9, agriculturists could not get any relief. The object with which that

[Sri S. Panchaksharam] [17th December 1954]

Act was passed was, therefore, set at naught completely and the creditors had their day. If hon. Members would look into the High Court Reports of 1942, 1943, 1945 or 1946, every case they come across will be a case under the Agriculturists' Debt Relief Act and every case was against the spirit of sections 8 and 9. That is the fate of that Act. It was ill-conceived and the relief sought to be given to the ryots by the Government was not fully granted, but it was set at naught by the High Court.

“ Again, when Rajaji was in office, this measure was brought in in 1953. It was the result of his obsession of moratorium, the magnificent obsession of Rajaji and the bill was rushed through. At that time several defects were pointed out in this House but they were not heeded to and in the working of the Act we find now that there are several defects which could not be remedied. There was one provision when the Ordinance was promulgated and it was rightly conceived; it was that when protection was given to the agriculturist, the interest of the creditor also was safeguarded. The Ordinance said—there was a specific provision—that all alienations by the debtor during the continuance of the measure would be barred and invalidated. But when the Act replaced the Ordinance, that provision was watered down and it said that *bona fide* alienations could not be questioned in a Court of law. What are *bona fide* alienations? Let us take an example. A Brahmin gentleman wants to give his daughter in marriage. It is a sacrament with him and it is his religious duty. As an agriculturist he is not in a position to raise any credit. Therefore, what he does is, he sells away his land, worth about Rs. 4,000 for Rs. 1,000 and says that the purpose of the sale is to celebrate the marriage of his daughter. It is a legitimate purpose for which the document has been executed and no creditor whose payment has been put off by this Act can question the validity of the document. For the property has been sold away for a religious necessity. Therefore, the creditor cannot do anything and after the Act is dead, he will be practically in the streets. I took the case of a Brahmin because his daughter's marriage is a sacrament and religious duty and therefore he has got to find the money somehow or other. That is the case with a Brahmin, let alone the other people. That is the kind of lacuna that we find in the Act.

“ Again, the fundamental rights guaranteed by the Constitution are solemnly worded that we have equality before law and equal protection of all laws. Do we find that equality in the Act? The Government themselves are there and the private creditor is also there. But the private creditor is not given protection while Government's interests are protected. In my own district, all sorts of loans have been advanced to the ryots, just as pipe and pump set loans, land improvement loans, cattle purchase loans, well sinking loans, manure loans and several other loans. These loans given by the Government have a priority over the loans advanced by private creditors. Is this equality before law?

17th December 1954] [Sri S. Panchaksharam]

“How can you have it? Can it be equality? Take another instance. Exemption is given to co-operative societies under this Act. As president of a co-operative society, I have been responsible for knocking off several properties in favour of the society to the detriment of the other creditors. They are not in a position to apply the principle of ratable distribution allowed by the ordinary law. This is one of the several defects noticed in the working of the Act. The agriculturist-creditor is a person who keeps an eye on the rural economy. The Bar Federation in its memorandum has submitted that it is not the rural agriculturists but crooks that have been benefited by this Act. I would request the Government to reconsider the whole matter . . .”

3-20
p.m.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“May I know the time-limit fixed for each Member?”

DEPUTY SPEAKER :—“No time-limit has been fixed. However, I hope the hon. Member will try to finish his speech quickly.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“I have had enough to say on this subject and I support the measure before the House. The Government require time to consider the several defects found in the Act in order to be able to bring in a comprehensive Bill. They have to think a hundred times and in hundred different ways to find out remedies for the defects and help genuine agriculturists.”

DEPUTY SPEAKER :—“I fix five minutes for each Member because we have a number of Members to speak.”

* SRI A. SENAPATI GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொது நமது சர்க்கார் கொண்டுவரக்கூடிய கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை கொண்டுவருவதுடன் கூட, 100க்கு 80 வீதம் உள்ள விவசாயிகள் எவ்வளவு கடன் தொல்லையால் அமிந்து போகிறார்கள், எந்தவிதமாக அப்படி வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியும் என்பதை சர்க்கார் ஆலோசிக்கவேண்டும். எந்த அளவுக்கு விவசாயத்தை வளர்த்தால், அந்த வகையில் அவர்களுடைய கடனைத் கொடுக்க முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும். மேலும் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கடன்கள் கிடைக்க வழியும் எந்த வகையில் திருப்பிக்கொடுக்கவும் கூடிய வழிவகைகள் செய்வதுதான் இந்தச் சட்டத்தில் முடிவாக இருக்க வேண்டுமே தவிர நீண்ட நாளாக ஒத்திவைத்துக்கொண்டே போவதில் பிரயோஜனமில்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திவைத்து கடன் கட்டினால் போதும் என்று சொல்லிவிட்டால் இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு அவர்கள் நிம்மதியாக இருக்கமுடியும் என்று நினைக்கலாம். மேலும் அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு ஏதாவது பணம் கிடைக்குமா என்றும் அந்த வழியைத் தீவிரமாக யோசித்து விவசாயிகளின் கடன் தொல்லையை போக்க அந்த வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“மேலும் நம் நாட்டில் 200 கோடி ரூபாய் கடன் சுமை நமது விவசாயிகளின் தலையில் இருக்கிறது. இந்தக் கடனை தீர்ப்பதற்குச் சட்டத்தில் வழிவகுக்க வேண்டும். மேலும் இப்போதுள்ள சட்டத்தை நீடிப்பதினால் விவசாயிகளுக்கு ஒருவித பலன் இருக்குமா என்று தெரியவில்லை. இன்னும் விவசாயிகள் தங்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்க சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிற நிலையில் 100-க்கு 60 சத வீதம் நிலங்கள் தரிசுகளாக இருக்கின்றன. இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சிந்தித்து இந்தச் சட்டத்தை அதற்குத் தகுந்தாற்போல் திருத்த

[Sri A. Senapati Gounder] [17th December 1954]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் 100-ல் 25 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களின் கடன் 18 கோடியாகவும், 25 லிருந்து 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் கடன் 80 கோடியாகவும் இருப்பதால், 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களை 60 கோடி கடன் கொடுக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தக் கடனால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சிறிய விவசாயிகள்தான். ஆதலால் கடன் கொடுக்கும்படியான ஸ்தாபனங்களை கிராமங்களில் ஏற்படுத்தி சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கடன்களின் பளுவைக் குறைப்பதற்கு நமது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் விவசாயக் கடன்களைப் போக்க உள்ள ஒரு திட்டத்தை மேற்கொண்டு நமது நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்படக்கூடிய வகையில் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் நிலச்சீர்த்திருத்தம் போன்ற மற்ற சட்டங்கள் கொண்டு வரும்போது, விவசாயிகளின் கடன் நிலையை போக்கி பிறகு, கொண்டு வந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதாவது ஒரு நல்ல பழத்தை பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் அது நன்றாக இருக்கும். அப்படி இல்லாமல் அழுகிய பழத்தைக் கொடுத்தால் அலட்ச சுவைக்க முடியாது. ஆதலால் இந்த நிலச்சீர்த்திருத்தம் விவசாயிகளின் கடன் சுமை இல்லாமல் இருக்கும் சமயத்தில் கொண்டு வந்தால்தான் அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். உடனடியாக இப்போது இரண்டு மாதங்களுக்குள் ஒத்திவைக்கப்பட்டாலும் நல்ல வகையில் விவசாயிகளின் கடன்களை குறைப்பதற்கு வழி செய்து, எந்த விதமான குறையும் இல்லாத நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டுவருமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-25
p.m.

* Sri A. K. SUBBIAH :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டம் சம்பந்தமாக என்னுடைய யோசனையைச் சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

“இன்றைக்கு ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக விவசாயிகளிடம் கடன் கொடுத்தவர்கள் எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். சட்ட விரோதமாக பல இடங்களில் வட்டிகளை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டுமானால், விவசாயிகளின் இன்றைய நிலைமையை மாற்றி அமைத்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது நல்ல காரியம் செய்யவேண்டுமானால், அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தை மேலும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்கவேண்டும். அந்த ஒரு வருஷத்து இடைக்காலத்தில் தாலுக்கா வாரியாக பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி எது நியாயமான கடன்கள், எது அநியாயமான கடன்கள் என்று பரிசீலனை செய்து நியாயமான கடன்கள் எது என்று நிர்ணயித்து விவசாயிகளின் வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல தவணைகளில் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும்.

“சுமார் 250 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளின் தலையில் சுமத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் மறுக்கமுடியாது. விவசாயிகள் எப்படி அந்தக் கடனைக் கொடுப்பது என்று திசை நிரியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே வக்கீல்கள் தங்கள் வருமானம் குறைந்துபோய்விடுகிறதே என்ற காரணத்தால் லேவாதேவிக் கொள்ளை லாபக்காரர்களும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கக்கூடாதென்று கிளர்ச்சி செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியும் இந்தச் சட்டம் காலாவதியான பிறகு அவர்களைக் கட்டிப் பிழிந்து வசூலிக்க வேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளின் ஆடுமாடுகளை ஜப்தி செய்வார்கள். சொத்துக்களை குறையாடக் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள்.

“நாம் விவசாயிகளுக்கு என்று இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால் பெரிய நிலப் பிரபுக்களும் பலனடைகிறார்கள். அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. சில நிலப் பிரபுக்கள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கடன் வாங்கி

17th December 1954] [Sri A. K. Subbiah]

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் பாதுகாப்பு கேட்கிறார்கள். அது சரியல்ல. இந்தச் சட்டம் ஏழைகளுக்கு மட்டும் தான் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நிலப்பிரபுக்கள்கூட கடன் வாங்கி இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏழைகளை மொற்றி விடுகிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாது. விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கடன்களையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரும்படியாக சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

“அது மாதிரி அல்ல, விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாய அபிவிருத்திக்காகவும் இன்னும் அவர்களுடைய குடும்பச் செலவிற்காகவும் நாம் அவர்களுக்கு ஏதாவதும் உதவி செய்ய வேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் ரிவினியூ டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாகவும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுத்து அதை நீண்டகால தவணையில் வசூலிக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அந்த முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்து அதன் மூலம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். மற்றும் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்தடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. R. NALLASIVAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுதுள்ள இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டம் சம்பந்தமாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவடையப் போகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது நாம் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கடன் பணவானது பெரும்பாலும் நஞ்சைப் பிரதேசத்தில் இல்லை. புஞ்சைப் பிரதேசத்தில் தான் இருக்கிறது. புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் இருக்கும் விவசாயிகளிடம் தான் கடன்காரர்கள் ரூ. 100 கொடுத்தவிட 150-க்கும் 200-க்கும் எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதனால் இந்தக் கடன் தொல்லையானது புஞ்சைப் பிரதேசத்தில் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தினால் புஞ்சைப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் நஞ்சையாக மாறப் போகிறது. அதனால் அங்குள்ள கடன் வாங்கிய விவசாயிகள் எந்த முறையில் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைக் கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவின் மூலம் மார்க் வரையில் நீடிக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பதிலாக இன்னும் ஒரு வருஷ காலத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த ஒரு வருஷத்தில் இந்த மாகாணத்திலுள்ள கடன் நிலைமையை ஆராய்ந்து ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு வேண்டிய அவகாசம் ஏற்படும். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அப்படி ஒரு முடிவிற்கு வராமல் மேலெழுந்தவாரியாக இருந்து விட்டால், இந்த சமுதாயத்திலுள்ள பல கோளாறுகள் அப்படியே நின்று போய் விடும். இன்று புதிது புதிதாக நீர்ப்பாசன வசதிகள் வருகின்றன. புஞ்சைப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் கடன்காரர்களாகி இருக்கிறார்கள். அப்படி நீர்பாசன வசதி வந்தால் இந்த விவசாயிகளால் அந்தப் பணை அனுபவிக்க முடியாமல் போய் விடும். அந்த நிலையில் இந்த விவசாயிகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய கடன்கள் எல்லாம் தீர்க்கப்படவேண்டும். அந்தக் கடன்களெல்லாம் இறுதியாகத் தீர்க்கப்பட்டால் தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். ஆகவே அவர்கள் வாங்கிய கடனைத் தவணை முறையில் கொடுக்கும்படியாக சட்டம் இயற்றினால் அவர்கள் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்து விவசாயிகளின் கடன் நிலையை பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மறுபடியும் ஒரு வருஷத்திற்கு இதை நீடித்தால் அதற்குள் நாம் ஒரு முடிவிற்கு வர முடியும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-30
p.m.

[Sri K. R. Nallasivam] [17th December 1954]

“அது மாத்திரம் அல்ல, இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய கடனைப் பற்றி எல்லோரும் விரிவாக சொல்லி விட்டார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விட்டால் பெருவாரியான குடும்பங்கள் அழிந்து போய் விடும். ஏனென்றால் அவர்களிடம் ரூ. 100 கொடுத்துவிட்டு ரூ. 500-க்கு எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றால் அவர்களால் மீண்டு வரமுடியாது. அதனால் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்தால் அந்த மாதிரியான கடன்கள் எப்படி வந்தது, என்பதை பரிசீலனை செய்ய வசதியாக இருக்கும். அவ்விதம் பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டியையும் ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் பல குடும்பங்கள் நாசமாகி விடும். அவர்கள் அழிந்து போகும் நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்து வைத்து ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதாவது சகல கட்சிகளும் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, இதைப் பரிசீலனை செய்து காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று விவாதத்திலுள்ள கடன் வாய்தா ஒத்திவைப்பு மசோதாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே இந்த மசோதா விவசாயிகளுக்கு அவசியமான அனுகூலம் கிடைக்கக் கூடியது என்று பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். மற்றும் பலர் இந்த மசோதாவினால் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்கவில்லை, கடன் கொடுப்பதும் அடியோடு ஒழிந்து விட்டது, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் இப்பொழுது இல்லை என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. இந்த மசோதா போன வருஷம் வந்த காலத்திலும் பலர் பலவிதமாகப் பேசி விட்டார்கள். இதனால் மக்கள் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்றும் பேசி விட்டார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால் நமக்கு வேண்டியது கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வசூலிக்க வேண்டும், அதுவும் நியாயமாக வசூலிக்க வேண்டும். கடன் வாங்கியவன் தான் வாங்கிய கடனை ஒழுங்கான முறையில் கொடுக்கவேண்டும். அதையும் கடன் கொடுத்தவன் நியாயமான முறையில் வசூலிக்க வேண்டும். அதற்கு உதாரணமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். மாட்டினிடமிருந்து நாம் பாலைக் கரக்க வேண்டுமென்றால் மாட்டிற்கு நாம் ஆகாரம் போடவேண்டும். அப்பொழுது தான் மாடு நமக்குப் பால் கொடுக்கும். நாம் மாட்டிற்கு ஆகாரம் போடாவிட்டால் மாடு நமக்கு பால் கொடுக்காது. நல்ல முறையில் நாம் பாலைக் கரக்க முடியாது. ஆகாரமே கொடுக்காமல் பால் கரப்பது என்பது முடியாது. அதைப்போலவே விவசாயி கூளை திசையில் இருந்தால் நாம் அவனிடமிருந்து கொடுத்த கடனை திரும்ப வாங்க முடியாது. ஆகையால் கடன் கொடுத்தவன் தன்னுடைய கடன் திரும்பி வரவேண்டுமென்றால் அவன் கடன் கொடுத்த விவசாயி நல்ல நிலைமையில் இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவன் கொடுத்த கடன் திரும்பி வரும். ஆகவே கடன் கொடுத்தவன் தான் விவசாயினுடைய சேஷமத்தைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.”

“ஆகவே இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்ன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயினிடம் திடீரென்று கொடுத்த கடனை வசூலிக்க ஆரம்பித்தால் உண்மையாகவே விவசாயிக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படும். அப்படி விவசாயிக்கு பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அவன் தான் வாங்கிய கடனை திரும்பிக் கொடுக்க முடியாது. விவசாயிக்கு அந்த நிலைமை ஏற்படாதிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“தயவு செய்து நீங்கள் உட்காருங்கள். கனம் ராமலிங்கம் ஏதோ சொல்ல வேண்டுமாம்.”

17th December 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஸார், கனம் மெம்பர் அவர்கள் பேசும்பொழுது அவர் சொல்வது எப்படி இருக்கிறது என்றால் கசாப்புக் கடைக்காரர் ஆட்டை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. அதைப்போல கடன் கொடுத்தவர்கள் விவசாயிகளை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறாரா என்று கேட்கிறேன்.”

*** SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—**“ நான் அதற்குப் பதில் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அவர் சொல்வதற்குப் பதில் சொல்லக்கொண்டிருந்தால் எனக்குக் கொடுத்த அவகாசம் முடிந்து விடும். இன்றைக்கு இருக்கும்படியான பிரச்சனை விவசாயிகள் நல்ல நிலைமையில் இருக்க வேண்டும். சர்க்கார் அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். உண்மையில் சர்க்காருடைய எண்ணம் என்னவென்றால் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அவகாசம் கொடுத்து அவர்கள் நல்ல நிலைமைக்கு வந்து அதன் பின் அவர்களிடமிருந்து வசூலித்தால் நல்லதாக்கு இருக்கும். என்பதுதான். இதனால் விவசாயிகளுக்கு கெடுதல் இல்லை. விவசாயிகள் சுபிட்சமாக வாழும் காலம் வரையில் கடன் கொடுத்தவனை பொறுத்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஒரு அனுசூலம் பண்ணவேண்டும் என்றுதான் இந்த மசோதாவைச் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் வேறு முறையைக் கையாண்டால் இரண்டு பேர்களுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படும்.

3-40
p.m.

“ அடுத்தபடியாக சொல்லும்போது பலர் இந்தச் சட்டத்தினால் அனுவசியமான அனுசூலம் அடைகின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏராளமாக வியாபாரம் செய்கின்றவர்களும் லட்சக்கணக்கான பணம் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களும் இரண்டொரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பதனால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சலுகை அடைந்து வருகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அந்த மாதிரி இல்லாமல் சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உண்மையிலேயே யார் விவசாயி, கடன் எதற்காக வாங்கி இருக்கிறான், விவசாயத்திற்காக வாங்கிய கடனா என்பனவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தகுந்த முறையில் இந்த மசோதாவைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது விவசாயிகள் மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்களுக்கு ஒரு வருஷ காலம் தவணை கொடுத்தால் அவர்களுக்கு நாம் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்வதாகும். ஏனென்றால் இப்பொழுதே அவர்கள் கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடன் பளு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அது இன்னும் ஜாஸ்தியாகி விடும்.”

*** SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—**“ Mr. Deputy Speaker, Sir, though the word ‘agriculturist’ is frequently mentioned in the House and though much is sought to be made by hon. Members of the difficulties of agriculturists—whose interests some pretend to protect—I am afraid Government have not taken any real interest in collecting statistics as to who really are the persons that are sought to be benefited by this Act and who are the persons who are actually benefited by it. That is the most important point. The Bill now introduced here seeks to extend the life of the Act only by a few days as the Assembly will not be in session when the present Act expires. But the Government ought to have borne in mind the interpretation put by the highest judicial authority in the State with regard to the definition of the terms ‘debt’ and ‘agriculturist’. To cite an instance, if an agriculturist has borrowed Rs. 1,000 for the purpose of the marriage of his son or daughter, that debt, according to the latest ruling of the High Court reported in 67 Law Weekly, 1027, does not come

[Sri P. Rangaswami Reddiar]

[17th December 1954]

within the definition of 'debt' in Act V of 1954.' This is a most extraordinary interpretation to any person who knows interpretation of statutes because the Act seeks to provide some benefit to a class of persons who may be called agriculturists. The Act does not make any distinction between debts contracted for agricultural operations and debts contracted for non-agricultural purposes. The interpretation of the statute by the highest judicial authority in the State is most wonderful. Therefore, this defect must be remedied. Without remedying this, what is the use of extending the life of this measure? If a cinema operator or a bus operator or a mill-owner or a piecegoods merchant or a commercial dealer rolling in lakhs and lakhs of rupees owns two or three cents of land somewhere and styles himself as an agriculturist, he can get the benefit of the Act, and real agriculturists who are very poor cultivators and who have lent their money to these wonderful 'agriculturists' will not get any benefit. According to this Act, the real agriculturists who rely on their labour and income from the land cannot get back their money. Of course, hon. Members may be under the impression that there is an exception provided in the definition of 'agriculturist', that is, those who pay income-tax are exempted. But we know how many persons, who ought to pay income-tax actually pay it and how many persons, who may not at all like to call themselves agriculturists want to call themselves so, in order to evade repayment of loans. Therefore, the real question is which is the class that requires protection for the purpose of stepping up production of food. It is their interests that should be safeguarded. When the Bill was introduced last year, it was stated that it would be a temporary measure designed to meet an emergency. Now the emergency has ceased. When it has ceased, the Government are not justified in extending the life of the Act as it is because it would be an unreasonable restriction put on the people regarding Article 19 (f) of the Constitution. The question has to be examined by the Government whether there is still an emergency in the changed circumstances of to-day. We must consider whether, in the absence of such examination, it is proper on the part of this Legislature to extend the life of the Act. Our Legislature cannot arbitrarily assume an emergency when there is really no emergency. If still we pass the Bill, then there is every likelihood of the Act being questioned in a Court of Law and I am afraid it may ultimately be held *ultra vires* of the Constitution. I, therefore, suggest that this Act as it is be allowed to lapse. If the Government are anxious to protect real agriculturists engaged in cultivation, let them bring in a new measure to protect them and not all classes of people as they have done at present.

"Sir, some time ago I wrote a letter to the Hon. the Minister for Law pointing out certain defects in the Act itself. Because of the latest decision of the High Court, judges in mufassal courts refuse to recognize anything as debt unless the mortgage deeds or the pro-notes make mention of the loan being borrowed for agricultural purposes. They say that in the absence of such a clear

17th December 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

statement in the documents, they are not entitled to the benefit provided for in the Act. So, Sir, so far I am concerned, I do not think there is any necessity for extending the life of the Act by a few days."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதிக்கப்படும் இந்த மசோதா மிக மிக முக்கியமானது என்பது இங்குள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் இதில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதிலிருந்து தெரிகிறது. மேலும், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களுடைய கவனம் எல்லாம், அரசாங்கம் இன்றைய தினம் என்ன செய்யப் போகிறது என்பதில் தான் இருக்கிறது. செய்தித் தாள்களிலும் இது விஷயமாக அடிக்கடி செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. எங்களுக்கும் தினசரி ஏதாவது கடிதங்கள் இது சம்பந்தமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்திற்கும் அப்படியே கடிதங்கள் பெரும் பாலான மக்களிடமிருந்து வந்துகொண்டிருக்கும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். அது எதனைக் காட்டுகிறதென்றால் பொருளாதாரத் துறையில் இந்த நாட்டு மக்கள் இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைத் தான் காட்டுகின்றது. இந்த மசோதாவை நோக்கி இருக்கின்றவர்கள் யார்? கடன் கொடுத்தவர்களும் சரி, கடன் வாங்கியவர்களும் சரி, இரு சாரார்களும் இன்றைய தினம் அரசாங்கம் என்ன செய்யப்போகின்றது என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள்.

3-47
p.m.

"இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த காலத்திலே என்ன காரணம் சொல்லப்பட்டது? 'பல வருஷங்களாக மழை இல்லாமல் இந்த நாட்டிலே மக்கள் துன்பப்பட்டார்கள். திடீரென்று இப்பொழுதுதான் ஏதோ மழை ஆரம்பித்து மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கவனமெல்லாம் விவசாயத்தைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் செல்லக்கூடாது. கடன் பளுவினால் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு இவையாகி, கோர்ட்டுகளுக்கும் கச்சேரி களுக்கும் அலைந்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது" என்ற ஒரு நோக்கத்திலே அன்றைய தினம் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது.

"விவசாயத்திற்காக கடன் வாங்கியிருக்க வேண்டுமென்று அன்றைய தினம் சொல்லவில்லை. விவசாயி ஒருவன் எதற்காக கடன் வாங்கியிருந்தபோதிலும்கூட, விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டுமென்ற காரணத்தினாலேயே தான் எந்தக் கடனையும் ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று அன்றைய தினம் சொல்லப்பட்டது.

"எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரங்கசாமி ரெட்டியார் சொல்லும்போது கோர்ட்டில் விவசாயி விவசாயத்திற்காக கடன் வாங்கப்பட்டதா இல்லையா என்ற தீர்ப்பைப் பற்றிக் கூறினார்கள். ஜப்ஜகனும் சரி பேசியவர்களும் சரி அதைச் சரியாகப் பார்த்திருக்கமாட்டார்களோ என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். ஏனென்றால், அன்றைய தினம் நிச்சயமாகவே சொல்லப்பட்டது கடன் விவசாயத்திற்கு வாங்கிவிடுவது இல்லை என்று. விவசாயி எந்த முறையிலே கடன் வாங்கியிருந்தாலும்கூட அவனுடைய எண்ணம் பூராவும் விவசாயத்திலேயே ஈடுபடவேண்டுமென்ற காரணத்தினாலும், அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும் தான் அன்றைய தினம் கொண்டுவரப்பட்டது. இப்பொழுது ஒரு ஆண்டு ஆகிவிட்டது. இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருந்து அதிலிருந்து ஒரு விதமாக அரசாங்கத்திற்கும் பொதுமக்களுக்கும் அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இப்பொழுது இதை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

"உள்ளபடியே எதற்காக யாருக்கு இந்த உதவி வேண்டும் என்று தான் ஆலோசித்து பார்க்கவேண்டும். ஒரு விதத்தில் நாம் ஆனந்தப் படவேண்டிய விஷயம்தான். அரசாங்கம் இந்த மசோதாவை சிறிது காலத்திற்கு நீடித்து, அதற்குள் விரிவான ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர உத்தேசித்திருப்பது ஒரு விதத்தில் சந்தோஷப்படவேண்டிய விஷயம்தான். ஆனால் அந்த விஷயத்தை வெகு நாளைக்கு முன்னு

[Sri S. Swayamprakasam]

[17th December 1954]

லேயே தீர்மானம் செய்து இந்தச் சட்டத்தை இதுவரைக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். அதற்காக ஏதோ சால்ஜாப்பு சொல்லிவிட்டு காலதாமதம் செய்து இன்னும் 25 நாள் மட்டும் அவகாசம் வேண்டுமென்று பிப்ரவரி 5-ம் தேதியோடு முடிவடையும் இந்தச் சட்டத்தை பிப்ரவரி இறுதிவரை நீடித்து அப்புதுச்சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்காக இதை ஏன் நீடிக்கவேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. உண்மையிலேயே அக்கரைக்கொண்டிருப்பார்களேயானால் இதில் ஏன் இவ்வளவு காலம் தூங்கிவிட்டு 25 நாளைக்கு நீட்டிவைக்கவேண்டுமென்று சொல்வதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் கடன் கொடுத்தவர்கள் பிப்ரவரி 5-ம் தேதிக்குப் பிறகாவது கொடுத்த கடனும் வட்டியும் வருமா என்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், கோர்ட்டில் தாவா செய்வதற்கு.

“கடன் கொடுக்கவேண்டியவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள். சட்டம் இன்னும் நீடிக்கப்படுமா, நீடிப்பு எத்தனை நாளைக்கு என்றெல்லாம் விவசாயிகளின் மனதில் ஆவல் தோன்றியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கடன்களை ஈடுசெய்வதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்ற எண்ணம் அவர்களிடத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் நான் சொல்லுகிறேன். அவர்களுடைய எண்ணங்களைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டத்தை நீடித்தால் மட்டும் போதாது. இன்றைய தினம் அதைத்தான் நாம் செய்கிறோமே தவிர, அவர்களுடைய கடன்கள் அடைபடக்கூடிய வழி வகைகளைப்பற்றி நாம் இதுவரையில் யோசிக்கவில்லை. சாதாரணமாக இந்தச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு பெரிய லேவாதேவிக்காரன் ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் அவன் விவசாயி என்று இந்தச் சட்டத்தில் கருதப்படுகிறான். அப்படி அவனிடத்தில் அந்த நிலம்கூட இல்லை என்றால், அவன் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தையாவது குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவந்துவிடுகிறான். ஆகையால் இதுபோன்ற சட்டம் இந்த மாதிரியான லேவாதேவிக்காரர்களுக்குத்தான் லாபம். இன்று கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கு ஒருவிதத்தில் கூட்டு கடனை அடைப்பதற்கு வழியில்லை. உதாரணமாக ஒரு சிறிய விவசாயிக்கு ரூபாய் 100 ஒருவனிடத்திலிருந்து கடன் வாங்கியிருப்பான். ஆனால் இந்த விவசாயியே இன்னொருவனுக்கு ரூபாய் 100 கடன் கொடுத்து இருப்பான். ஆனால் இந்த விவசாயிக்கு அவசரமாக பண நெருக்கடி ஏற்படுமென்று 100 வேண்டுமென்றால், இவன் கடன் கொடுத்த இடத்தில் வாங்க முடியாமற்போகிறது. ஆகவே இம்மாதிரி சாதாரண விவசாயிகள் கடன் வாங்கின இடத்திலும் கடன் கொடுக்கமுடியவில்லை. கடன் கொடுத்த இடத்திலிருந்தும் பணம் திரும்பப் பெற முடியவில்லை.

“உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம். இச்சட்டத்தின் பிரகாரம் நிலத்தை உழப்பவர்கள் எரு, விதை, மாடு முதலியவைகள் வாங்கவேண்டும். இதற்குக் கடன் வாங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இப்போதைய நிலையில் கடன் கொடுக்க யாரும் இல்லை. இன்றைய தினம் விவசாயிகள் கடன் வாங்க முடியாமல் அல்லற்படுகிறார்கள், தவிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நாம் அவர்களுக்கு பண உதவி அளிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை அல்லது கடன் வாங்குவதற்குமாற்று வழிகளுக்கு வகை செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு பணம் அளிக்க முடியும். அவ்வாறு செய்வது அன்றைய சட்டத்தின் நோக்கமல்ல. இன்றைய சட்டத்தின் நோக்கமும் அதுவல்ல. ஆகையால் ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமானால் அதை உடனடியாக பணம் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழிகளிலோ உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இம்மாதிரி விஷயங்களை கவனித்து ஒரு திருத்த சட்டம் கொண்டுவருவோமேயானால் அது சாதாரண விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ உதவி செய்வதாக இருக்கும். இந்தச் சட்டத்தில் மட்டும் இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்கோ அல்லது ஒரு மாதத்துக்கோ நீடித்து வைத்தால்தான் போதாது. ஏனென்றால் விவசாயிகளினுடைய கடனும் நீடித்துக்கொண்டே போகும். அவர்கள் விவசாய தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய பணம் யாரிடமும் கடனாக வாங்க முடியாது. இந்தச் சட்டத்தினால் நாம் பணம் கொடுக்கிறவர்களிடம் ஒரு வித பயத்தை உண்டு

17th December 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

பண்ணியிருக்கிறோம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை மேலும் 25 நாட்களுக்கு நீடித்தால் மட்டும் போதாது. இன்னும் இரண்டு மாதத்திற்குள் விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய ஒரு திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நினைத்து ஒருவிதத்தில் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க விரும்புகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. 4 p.m. Deputy Speaker, Sir, this very subject we discussed yesterday also. The only difference is we discussed it yesterday in a non-official atmosphere and to-day we are discussing it in an official atmosphere. The subject is the same. I think it will be somewhat useful if we understand the background and the genesis of this Act. As I said, this was intended as a special measure for a special purpose. I may give a little illustration. Sometimes in a country, martial law is imposed. It is imposed in order to meet a special emergency. Then the normal law, and the normal civil administration, is suspended. But after the object for which martial law was imposed was over, the suspension of the normal law is removed. There are certain advantages under martial law like speedy disposal of matters and firm action. But because of these advantages it is not extended longer than what is absolutely necessary. Similarly, this being a special measure for a special purpose, this should not be extended beyond the period for which it is actually required and necessary.

“ Now, Sir, I may read what the then Hon. Chief Minister said last year when this legislation was discussed, so that we may clearly understand the scope of this Act. He said—

‘ Let me make it categorically clear on the floor of the House that it is not the policy or intention of the Government to wipe off these debts progressively. It is necessary to maintain the credit of the agriculturists and cultivators and it is necessary therefore not to wipe out debts and create an impression that the man or the Bank who lends his money would lose the money. I may make it perfectly clear on this occasion that our intention is only to give time strictly in the sense of a moratorium. It is not the intention to wipe off debts. The object of the Bill as stated, will be stuck to, namely, to give time, a temporary moratorium in respect of those classes who are likely to suffer.’

That is the object with which this legislation was passed. Some hon. Members, those sitting in the opposite benches, have expatiated on the scope of scaling down debts and wiping off debts and so on. Those things do not come under this Act. My submission is that the Bill before us is mainly intended to extend the time-limit of the previous Act by about a month. That is all. It is only a temporary piece of legislation.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Nobody on this side has suggested as the Hon. Minister at any rate had credited us. I do not think anybody on this side suggested like that. I do not think we, on this side, contradicted the scope of the Bill and the wonderful intentions of Government.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ How can I accept what the hon. Leader of the Opposition says when he was here only for some time yesterday and had come here

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th December 1954]

to-day only now? He does not know what has happened in his absence. Certain hon. Members did make such observations.” (Laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI :—“ I may inform the Hon. Minister that even as a Minister is able to follow the proceedings of the House when he is not present, we on this side also are able to follow the proceedings of House, word for word, in our absence. We have made arrangements for that.” (Opposition cheers.)

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ That is wrong, Sir. The Hon. Minister who is in charge of this Bill has always been present here. He was bodily and mentally present here all along.” (Laughter.)

SRI S. RAMALINGAM :—“ On a point of Order, Sir. The hon. Member says that the Hon. Minister was mentally present. I do not know how he understood it.” (Laughter.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I did not know till now that the hon. Leader of the Opposition was also advanced in telepathy. I think it will do him much good since he has to correspond with countries far away. (Laughter.)

“ I admit that the definition of the word ‘ agriculturist ’ has been very wide and gave room for certain drawbacks, I may say malpractices. We know it. But still, we deliberately adopted that definition because we wanted to avoid any litigation on the score as to who is an agriculturist or not. On that ground, we did not want to encourage litigation. That is why we made the definition very wide. Even though some other people who ought not to be protected did come under that definition, it did not matter for the large body of agriculturists, and cultivators were protected. That was the point. I know certain instances wherein some well-to-do people have sought protection under this Act. I know one zamindar (Sri S. Ramalingam : ‘ Name, Sir ’). It is not in the public interest to disclose the name, even though his zamin is abolished, he still possesses some land who spends his money lavishly and—had borrowed much and evaded his creditors seeking protection under this Act. He presented a petition that as an agriculturist coming under the scope of this Act, he should be protected. I know another instance where one gentleman took a loan of two lakhs. Simply because he possessed a small patch of land, under this Act he is still evading his creditor. So we have to decide how best to restrict the wide meaning of the word ‘ agriculturist ’ with regard to protecting his indebtedness. I hope all the legal acumen of the hon. lawyer Member would be available for that purpose.

“ Another aspect we should bear in mind is that after the passing of the Act the rural credit system has broken down. There is no gainsaying that. It is now very difficult for the poor man, the poor cultivator, to get money. The other day a large number of hon. Members narrated how difficult it is for a poor

17th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

cultivator to get even Rs. 100 for purchasing a pair of bullocks or to buy manure or seed. That is a fact. In the rural parts it is difficult to find money because if one were to lend money to an agriculturist there is always the lingering fear in his mind that at any time the Legislature may suddenly pass an Act wiping off all the debts of the agriculturists. They have got that substantial fear. That is why they do not lend money. Rural credit cannot be met by co-operative banks alone. The requirements of the agriculturists are so great that only private rural credit will help them to a large extent, especially in the villages. Therefore, we should see that this rural credit system is not jeopardised.

“ Some people spoke about the Agriculturists' Debt Relief Act of 1938. That is an Act altogether different from this. That Act was for scaling down debts. Therefore, it is an entirely different Act. Some hon. Members have confused themselves deliberately while some were confused because they did not know the correct scope of the previous Act.

“ The charge was levelled that in bringing about legislation, Government should appoint a committee of this House to go into the matter and not depend upon the report of a Committee of their own party-men. I hope all hon. Members would admit that that party runs the Government, and so bears the burnt of administration. When that is the fact, why should not they consider the views of their own party first? It is not as if the views of hon. Members of this House would not be taken note of or would be unattended to. It does not mean that we shut the door to the Opposition in regard to their view-points. Certainly when the comprehensive Bill is brought before the House, the views of each and every party represented in the House would be taken into consideration. If it is found absolutely necessary we would refer it to a Select Committee. There is nothing preventing them from offering their views to the Select Committee.

“ The hon. Member, Mr. Panchaksharam, said that the moratorium did not apply to co-operative and Government loans. There is reason why Government and Co-operative Banks are exempted. The co-operative bank and the co-operative administration is intended for the good of the people. The money goes for giving capital to the people in the rural parts for agriculture and other purposes. Another reason is that a bank is not like an individual. The private lender does not care for the benefit of the man to whom he lends his money. But a Co-operative bank is not like that. It lends money to help the agriculturist and the ryot. The Co-operative banks unlike private individuals do not harass the ryots. The money collected from one ryot, who re-pays his dues is utilised for lending to another who is in need. Therefore it is necessary that we should not stop them from collecting the dues from the ryots, for after all that money is further utilised in helping the ryots only. In a Welfare State, the Government exists for the sake of the people and as such, dues to Government should not be delayed because the

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th December 1954]

dues when collected are after all going to be utilised in another public sector. When we see how many times recovery of takkavi loans and well-subsidies are postponed, one could easily infer that Government are not there to harass the people.

4-10
p.m.

"Therefore, there is no fear that the Government would harass the people. That is why in the case of these two categories of debts the Government thought that they could be collected. This matter has already been discussed at length and I do not want to take up the time of the House. I would therefore request hon. Members to pass this short Bill which extends the life of the present Act by a few days only. Within that time we will all put our heads together and see that a very reasonable piece of legislation is enacted. As pointed out by the hon. Member, Sri Swayamprakasam, those persons who are taking advantage of the provisions of the Act and are escaping, will also be brought in. I particularly request the hon. Member Sri Swayamprakasam to help me in seeing that these rich people—somehow all these people are in Tanjore or most of them are there it is said—do not get any benefit from this legislation."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, be taken into consideration at once.'"

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—"We shall now take up the clause by clause consideration of the Bill."

Clause 2.

MR. SPEAKER :—"I now call upon the hon. Members to move the amendments they have given notice of to this Clause. The hon. Member Sri P. Rangaswami Reddiar will first move his amendments."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"Sir, I move—

'In item (i) for the words "before the 1st March 1955", substitute the words "before the 1st March 1955 and suits filed after the commencement of this Act shall be dismissed with costs if any".'

Before speaking on the amendment, I wish to express a grievance. Of Course, all lawyer Members are expected to know the Act. From 10 a.m. in the morning till now I am trying to get Act V of 1954 through the Secretary of the Legislature either from the Library or from some other place. I wanted it for reference and return but I am not able to get the Act. I am not much worried about it but I wish to point out that this is the state of affairs

17th December 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

prevailing. If an Act containing some 50 or 100 Sections is required for reference and if the same is not available for reference and return, I do not know how we can function here effectively.

“ Now, so far as this amendment is concerned, of course, lawyer Members know that Section 3 of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1954, deals with bar of suits and applications. The expression ‘ bar of suits ’ is defined in several statutes, for instance, in Section 11 and Order 11, Rule 2 of the Code of Civil Procedure and 67-A of the Transfer of Property Act. But in all these statutes, the provision relating to bar of suits would simply say that any suit instituted after the commencement of the Act shall be barred. The Section would not contain specific words like ‘ If suits are instituted after the commencement of this Act, they shall be dismissed with costs.’ Here, in this Act, Section 3 deals with bar of suits and Section 4 deals with stay of pending suits and proceedings. Section 3 says that no suit shall be instituted after the commencement of the Act against an agriculturist for the recovery of a ‘ debt ’ as defined under the Act. In some courts suits are instituted against agriculturists and on the plaint allegations, they are taken on file and summons is issued. If the defendant comes forward and pleads that he is an agriculturist entitled to the benefits of the Act, then the question arises whether the suit is not maintainable or barred under this Act. Several courts have expressed the view that there are no words in the Act to the effect that the suits so instituted should be dismissed with costs. That is the difficulty experienced and this is felt especially in mufassal Courts. In order to be more specific and to enable the agriculturists to get the benefit, I have introduced the words ‘ Suits filed after the commencement of this Act shall be dismissed with costs if any ’. There is absolutely nothing wrong in this amendment and I hope the House will accept it.”

MR. SPEAKER :—“ Is any hon. Member seconding this amendment? ”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Sir, I second it.”

MR. SPEAKER :—“ Hereafter, as soon as an hon. Member moves an amendment, some other hon. Member must second it immediately.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Sir, I am moving the other amendment standing in my name—

‘ Add the following as item (iii) :—

“ (iii) *Provided further that a suit shall not be deemed to be a suit not for the recovery of a debt, on the ground that the debt was not borrowed for or utilised for agricultural purposes ”.* ”

SRI T. SHANMUGAM :—“ Sir, I second the amendment.”

[17th December 1954]

MR. SPEAKER :—" The other hon. Members will move the amendments standing in their names."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, I move—

' In item (i), for the figures, letters and word " 1st March 1955 " substitute the figures, letters and word " 1st August 1955 " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move—

' For the words, figures and letters " before the 1st March 1955," substitute the words, figures and letters " before the 1st June 1955 " . ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendment."

SRI R. KRISHNAN :—" Sir, I move—

' In item (i), for the figures " 1955 ", substitute the figures " 1957 " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, I move—

' For the figures, letters and word " 1st March 1955 ", substitute the figures, letters and word " 1st March 1956 " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I beg to move—

' For the words, figures and letters " before the 1st March 1955," substitute the words, figures and letters " before the 31st August 1955 and during which time and before 30th June 1955 a report from a special committee to be constituted for the purpose herein stated be made available to Government recommending suitable means for enacting a comprehensive legislation with a view to give actual relief to indebted agriculturists by wiping off or scaling down all arrears of rent and other debts in deserving cases after enquiring into the nature, depth, etc. of the debt and also suggesting provision for cheap credit facilities to agriculturists " . ' "

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, it looks like a resolution rather than an amendment to a clause in a Bill."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister will now straightway reply to all these amendments."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I oppose all the amendments, Sir."

17th December 1954]

MR. SPEAKER:—"I shall now put the amendments one by one to the vote of the House. I shall now put the amendments of the hon. Member, Sri P. Rangaswami Reddiar. The question is—

'In item (i), for the words "before the 1st March 1955", substitute the words "before the 1st March 1955 and suits filed after the commencement of this Act shall be dismissed with costs if any".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add the following as item (iii):—

"(iii) Provided further that a suit shall not be deemed to be a suit for the recovery of a debt on the ground that the debt was not borrowed for or utilised for agricultural purposes."

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—"I shall now put the amendment of the hon. Member Sri C. H. Kanaran. The question is—

'In item (i), for the figures, letters and word "1st March 1955", substitute the figures, letters and word "1st August 1955".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—"I shall now put the amendment of the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan. The question is—

'For the words, figures and letters "before the 1st March 1955", substitute the words, figures and letters "before the 1st June 1955".'

The motion was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus—

Ayes—24.

Sri P. Ramamurthi.
" M. Kalyanasundaram.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandasamy.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" V. Madananopal.
" P. K. Gopalakrishnan.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.

Sri K. V. Ramaswami.
" T. S. Arthanari.
" P. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palanisami.
" K. Madavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" C. H. Kanaran.
" R. Krishnan.
" M. Manickasundaram.
" M. Palaniyandi.
" A. Rathinam.
" D. Dasarathan.

Noes—85.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" A. B. Shetty.
" M. A. Manickavelu
Naicker.
Sri K. Rajaram Naidu.
" B. Bhakthavatsalu Naidu.
" P. G. Karuthiruman.

Sri S. C. Virupakshiah.
" N. Mahalingam.
" P. K. Thirumurthi.
" R. Kuppuswami.
" N. Mounaguruswami Naidu.
" S. R. Arumugam.
" P. S. Rangaswami Naidu.

4-20
p.m.

[17th December 1954]

Noes—85-cont.

Sri P. G. Manickam.	Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar.
The Hon. Raja Sri Shanmuga	„ G. Govindan.
Rajeswara Sethupathi.	„ AR. A. R.M. Chokkalingam Chettiar.
Sri N. Ramakrishna Ayyar.	„ S. Jayarama Reddiyar.
„ M. R. Ramachandran.	„ M. Kandaswami Padayachi.
„ O. Venkatasubba Reddi.	„ R. Krishnaswami Naidu.
„ S. Panchaksharan.	„ P. Chellathurai.
„ H. M. Jagannathan.	„ K. Shanmugam.
„ R. Thangavelu.	„ S. Ramasamy Naidu.
„ A. Ramachandra Reddiar.	„ P. Urkavalan.
„ K. S. Ardhanaraswara Gounder.	„ T. Ganapathy.
„ M. P. Periyaswami.	„ R. S. Arumugam.
„ A. Sambasivam.	„ V. Arumugam.
„ P. M. Munuswami Gounder.	„ P. Selvaraj.
„ O. A. Nanjappa.	„ K. Ramasamy Doss.
The Hon. Sri B. Parameswaran.	„ S. N. Somayajulu.
„ S. S. Ramasamy	„ I. K. Subramania Pillai.
Padayachi.	„ Y. Manjaya Shetty.
Sri M. S. Munisamy Pillai.	„ K. Venkatramana Gowda.
„ V. S. Chinnasami Naidu.	„ K. Ishwara.
„ A. Ayyanar.	„ K. P. Kuttikrishnan Nayar.
„ V. Muthu.	„ T. Ananta Pai.
„ S. Thinakarasami Thevar.	„ K. H. Bomman.
„ V. Chinniah.	„ N. C. Ramasami Kander.
„ T. V. Sannasi.	„ S. Somasundara Gounder.
„ Antony Peter.	„ G. Samia Koorayar.
„ N. Rajagopal.	„ N. Gopala Menon.
„ R. M. Palaniappan.	„ V. R. Nagarajan.
„ M. D. Thiagaraja Pillai.	„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ S. Arumugam Pillai.	„ K. Amanganathan.
„ M. Marimuthu.	„ M. Venugopala Gounder.
„ L. Anandan.	„ A. Muthuswamy.
„ G. Krishnaswami Padayachi.	„ T. Manavalan.
„ G. Vagheesam Pillai.	„ K. Uppi.
„ A. S. Sahajanandam.	„ K. Kunhi Mohamed Shajee.
„ K. Parthasarathy.	„ K. R. Viswanathan.
„ M. Jagannathan.	„ V. Govindasamy Naidu.

Neutral—20.

4-30
p.m.

Sri S. Swayamprakasam.	Sri R. Rangasamy Gounder.
„ V. Gopala Gounder.	„ P. R. Rajagopala Gounder.
„ M. P. Subramanyam.	Dr. K. B. Menon.
„ K. R. Sambandam.	Sri M. Narayana Kurup.
„ P. Rangaswami Reddiar.	„ K. T. Sreedharan.
„ T. Shunmugam.	„ C. Kunhirama Kurup.
„ A. Govindasamy Nayagar.	„ P. Kunhirama Nidav.
„ S. P. Thangavelu.	„ O. Koran.
„ A. Veloo.	„ K. Moidu.
„ K. S. Lakshminpathi Nayagar.	„ C. Velukkan.

Ayes—24;

Noes—85;

Neutral—20.

The amendment was lost.

The amendment of Sri M. Kalyanasundram was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri R. Krishnan was put and lost.

The amendment of Sri T. C. Narayanan Nambiar was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

17th December 1954]

Clauses 3 and 4.

MR. SPEAKER :—“ All the amendments to these clauses, which have been given notice of, are consequential amendments.”

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

New clause after clause 1.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri P. Rangaswami Reddiar will now move his amendment for inserting a new clause after clause 1.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not know whether that amendment will be in order. It seeks to amend the original Act itself.”

MR. SPEAKER :—“ I wish to know whether the amendment given notice of by the hon. Member seeks to amend the parent Act.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Yes, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Then, it is out of order.”

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I move—

‘ That the Bill be passed into law.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1954, be passed into law.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

IV.—NON-OFFICIAL BILL.

SITTINGS OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS MARUMAKKATTAYAM (AMENDMENT) BILL, 1954 (L.A., BILL NO. 16 OF 1954).

MR. SPEAKER :—“ Sri T. C. Narayanan Nambiar wants to say something.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, since a majority of the Members hailing from Malabar desire that the Joint Select Committee appointed to consider the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill should be permitted to sit in Malabar, I request the Hon. Leader of the House to accede to this desire and move a motion soliciting the leave of the House for enabling the Committee to sit in Malabar.”